

förflutna året läto höra sig. Jag har derföre velat erinra om den skuld, hvari landet sedan århundraden står till jordbruket, och hoppas, att de indragningar och besparingar, som komma att ske, i främsta rummet må komma jordbruket till godo genom eftergift af större eller mindre delar af grundräntorna och kronotionden.

Stats-Utskottet, dit denna min motion torde komma att remitteras, lär nog bäst vara i tillfälle att bedöma, hvar besparingarne med minsta olägenhet kunna ske. Jag tror, att sådana kunna göras å alla hufvudtitlarne från den första till den sista; och vågar derföre föreslå, att antingen grundräntorna och kronotionden må ersättas med bevillningar eller, om detta ej låter sig göra, åtminstone en så stor nedsättning i dessa skattetitlar må ske, som kan åstadkommas genom motsvarande nedsättningar å de särskilda hufvudtitlarnes anslag.

Stockholm den 29 Januari 1870.

Lars Ersson.

N:o 229.

Af Herr L. Ersson: Om förändring i Kongl. Stadgan den 31 Januari 1855 angående justering af mått, mål och vigt.

Kongl. Maj:ts nådiga Stadga af den 31 Januari 1855 angående justering af mått, mål och vigt stadgar, att kärl och vigter skola justeras hvarje år och längdmått blott hvar femte år.

Den nu gällande förnyade nådiga Stadgan af den 10 November 1865 skiljer sig så till vida ifrån den förra, att den ålägger dem, som hafva befattning med Kronans magasinier eller ut- och inlasta fartyg, eller dem, som hålla öppna salubodar och magasinier, der rörelse bedrifves, att låta justera sina målkärl och vigter hvarje år.

Bih. till Riksd. Prot. 1870. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 19 Häft.

Det är godt att någon ändring skedde med 1855 års stadga, men ännu återstår mycket som behöfver en förändring. Det är väl bekant, att någon ändring hvarken å målkärl eller vigter vid en justering på landet förekommer å sådana vigter och målkärl, som blott äro några år gamla. Således en onödig kostnad som drabbar dem som hafva en dylik befattning, der vigter och målkärl behöfvas.

Exempelvis vill jag nämna, att i min hemort, der man har 5 mil till aldra närmaste stad, det blir ganska kännbart, endera man skall resa till staden och låta justera eller requirera ut justeraren till sig. Jag vet handlande på landet som betalt ända till 47 R:dr för att de på sistnämnda sätt fått sina vigter och målkärl justerade. Jag har till och med hört köpmännen berätta, att de heldre årligen köpa nya vigter — åtminstone en del deraf — än att låta omjustera de gamla, ty det senare faller sig dyrare.

Ett annat ondt medföra dessa årliga justeringar, och det är för sockenmagasinerna. Dessa magasinerna äro nyttiga och välgörande för den mindre jordbrukaren, men de måste också årligen lemna sin tribut till justeraren därför, hvilken tribut nyttigare kunde användas.

På grund häraf vågar jag vördsamt anhålla:

att Riksdagen behagade besluta, att Kongl. Stadgan rörande omjustering af mått, målkärl och vigter för landsorter eller landsbygd bör ske hvar tredje år, med undantag af längdmått, hvilket blifver som hitintills.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1870.

Lars Ersson.